

VOITOSTA RIEMUITSEVA SEURAKUNTA

Yli kahdeksantoista vuosisataa on kulunut siitä, kun apostolit saivat levon työstänsä, mutta kuvaukset heidän uurastuksestaan ja uhrautumisestaan Kristuksen puolesta kuuluvat yhä seurakunnan kallisarvoisimpiin aarteisiin. Nämä kuvaukset, jotka on kirjoitettu Pyhän Hengen ohjauksella, merkittiin muistiin, jotta Kristuksen seuraajat kaikkina aikoina kykenisivät osoittamaan suurempaa intoa ja hartautta Vapahtajan asiassa.

Opetuslapset täyttivät Kristukselta saamansa käskyn. Kun nämä ristin lähettäjä lähtivät julistamaan evankeliumia, Jumalan kirkkaus ilmeni tavalla, jota kuolevainen ihminen ei ollut milloinkaan aikaisemmin nähnyt. Jumalallisen Hengen myötävaikutuksella apostolit suorittivat työn, joka järjestytti maailmaa. Jokaiselle kansakunnalle vietin evankeliumi yhden ainoan sukupolven aikana.

Kristuksen valittujen apostolien palvelustyön aikaansaamat tulokset olivat loistavia. Toimintansa alkuvaiheessa muutamat heistä olivat oppimattomia miehiä, mutta he olivat varauksettomasti pyhittäytyneet Mestarinsa asialle, ja hänen ohjauksellaan he valmistautuivat suoriutumaan heille määrätystä suuresta tehtävästä. Armo ja totuus hallitsivat heidän sydämessään säädellen heidän vaikuttimiaan ja ohjaten heidän toimiaan. Heidän elämänsä oli kätkeytyneenä Kristuksen kanssa Jumalassa, ja oma minä oli unohduksissa, äärettömän rakkauden syvyyksiin uponneena.

Opetuslapset olivat miehiä, jotka osasivat puhua ja rukoilla vilpittömästi, miehiä, jotka osasivat turvautua Israelin Voiman väkevyyteen. Kuinka lähellä Jumalaa he olivatkaan ja kuinka kiinteästihe yhdistivätkään henkilökohtaisen kunniansa hänen valtaistuimeensa! Jahve oli heidän Jumalansa. Hänen kunniansa oli heidän kunniansa. Hänen totuutensa oli heidän totuutensa. Jokainen evankeliumiinkohdistettu hyökkäys viilsi syvälle heidän sieluunsa, ja kaikella olemuksensa voimalla he taistelivat Kristuksen asian puolesta. He osasivat pitää tarjolla elämän sanaa, koska he olivat saaneet taivaallisen voitelun. He odottivat suuria, ja siksi he yrittivätkin suuria. Kristus oli ilmoittanut itsensä heille, ja hänen ohjaukseensa he turvautuivat. He kykenivät tajuamaan totuutta ja kestävänsä vastustusta samassa määrässä kuin he mukautuivat Jumalan tahtoon. Jeesus

Kristus, Jumalan viisaus ja voima, oli jokaisen saarnan aiheena. He ylistiväthänen nimeänsä - sitä ainoata nimeä taivaan alla, jossa ihmiset voivat pelastua. Kun he julistivat Kristuksen, ylösnousseen Vapahtajan, täydellisyyttä, heidän sanansa koskettivat sydämiä, ja miehiä ja naisiavoitettiin evankeliumille. Lukuisat Vapahtajan nimeä herjanneet ja hänen voimaansa halveksineet tunnustautuivat nyt Ristiinnaulitun opetuslapsiksi.

Apostolit eivät suoriutuneet tehtävästään suinkaan omalla voimallaan vaan elävän Jumalan voimalla. Heidän työnsä ei ollut helppoa. Kristillisen seurakunnan perustamistoimiin liittyi vaikeuksia ja katkeraa murhetta. Työssään opetuslapset kokivat jatkuvasti kieltäymystä, häväistystä ja vainoa. Mutta he eivät pitäneet henkeään itsellensä minkään arvoisena vaan iloitsivat siitä, että joutuivat kärsimään Kristuksen tähden. Epäröinnillä, neuvottomuudella, määrätietoisuuden puutteella ei ollut sijaa heidän toimissaan. He olivat valmiit uhraamaan kaiken, uhraamaan itsensäkin. Tietoisuus heidän harteillaan olevasta vastuusta puhdisti ja rikasti heidän kokemustaan, ja taivaan armo ilmeni niissä voitoissa, joita he saavuttivat Kristuksen hyväksi. Kaikkivoivalla väkevyydellään Jumala toimi heidän välityksellään viedäksensä evankeliumin voittoon.

Apostolit rakensivat Jumalan seurakunnan Kristuksen laskemalle perustukselle. Raamatussa tuon seurakunnan rakentamista verrataan usein kuvaannollisesti temppelin pystyttämiseen. Sakarja sanoo Kristusta Vesaksi, joka rakentaisi Herran temppelin. Hän toteaa, että pakanat auttaisivat siinä työssä: »Kaukana asuvaliset tulevat ja rakentavat Herran temppeliä»; ja Jesaja julistaa: »Muukalaiset rakentavat sinun muurisi» (Sak.6: 12,15; Jes. 60: 10).

Kirjoittaessaan tämän temppelin rakentamisesta Pietari sanoo: »Tulkaa hänen tykönsä, elävän kiven tykö, jonka ihmiset tosin ovat hyljänneet, mutta joka Jumalan edessä on valittu, kallis, ja rakentukaa itsekkin elävinä kivinä hengelliseksi huoneeksi, pyhäksi papistoksi, uhraamaan hengellisiä uhreja, jotka Jeesuksen Kristuksen kautta ovat Jumalalle mieluisia» (1. Piet. 2:4,5).

Juutalaismaailman ja pakanamaailman louhimossa apostolit uurastivat tuottaen kiviä, jotka sitten asetettiin lasketulle perustukselle. Efeson uskoville lähettämässään kirjeessä Paavali sanoi: »Niin ette siis enää ole vieraita ettekä muukalaisia, vaan te olette pyhien kansalaisia ja Jumalan perhettä, apostolien ja profeettain perustukselle rakennettuja,

kulmakivenä itse Kristus Jeesus, jossa koko rakennus liittyy yhteen ja kasvaa pyhäksi temppeliksi Herrassa; ja hänessä tekin yhdessä muitten kanssa rakennutte Jumalan asumukseksi Hengessä» (Ef. 2: 19-22).

Ja korinttolaisille hän kirjoitti: »Sen Jumalan armon mukaan, joka on minulle annettu, minä olen taitavan rakentajan tavoin pannut perustuksen, ja toinen sille rakentaa, mutta katsokoon kukin, kuinka hän sille rakentaa. Sillä muuta perustusta ei kukaan voi panna, kuin mikä pantu on, ja se on Jeesus Kristus. Mutta jos joku rakentaa tälle perustukselle, rakensipa kullasta, hopeasta, jalokivistä, puusta, heinistä tai oljista, niin kunkin teko on tuleva näkyviin; sillä sen on saattava ilmi se päivä, joka tulessa ilmestyy, ja tuli on koetteleva, minkälainen kunkin teko on» (1. Kor.3:10-13).

Apostolit rakensivat varmalle perustalle, Aikakausien kalliolle. Tälle perustalle he toivat kivet, jotka he lohkaisivat maailmasta. Esteettömästi rakentajat eivät suinkaan päässeet työskentelemään. Heidän työtään vaikeutti suuresti Kristuksen vihollisten harjoittama vastustus. Heidän oli taisteltava niiden kiihkomielisyyttä, ennakkoluuloisuutta ja vihaa vastaan, jotka rakensivat väärälle perustukselle. Monet seurakunnan rakentajista olivat verrattavissa Nehemlan aikaisiin muurinrakentajiin, joista on kirjoitettu: »Jotka rakensivat muurilla» ja »jotka kantoivat taakkoja ja kuljettivat kuormia, tekivät toisella kädellensä työtä ja toisessa pitivät keihästä» (Neh. 4:17).

Kuninkaat ja käskynhaltijat, papit ja hallitusmiehet koettivat tuhota Jumalan temppelin. Mutta vankeutta, kidutusta ja kuolemaa uhmaten uskolliset veivät työtä eteenpäin, ja rakennus kasvoi kauniina ja tasasuhtaisena. Toisinaan työmiehet olivat miltei sokaistuneita niistä taikauskon huuruista, jotka heitä ympäröivät. Toisinaan he olivat miltei lannistuneita vastustajiensa väkivaltaisuudesta. Mutta herpaantumattomalla uskolla ja horjumattomalla rohkeudella he sinnikkäinä jatkoivat työtä.

Ansioituneimmat rakentajat kaatuivat yksi toisensa jälkeen vihollisen kädestä. Stefanus kivitettiin, Jaakob surmattiin miekalla, Paavali mestattiin, Pietari ristiinnaulittiin, Johannes karkotettiin. Silti seurakunta kasvoi. Uudet työntekijät astuivat kaatuneiden tilalle ja kivi toisensa jälkeen liitettiin rakennukseen. Tällä tavoin Jumalan seurakunnan temppeli kohosi verkalleen.

Kiivaan vainon vuosisadat seurasivat kristillisen seurakunnan

perustamista, mutta milloinkaan ei ollut puutetta henkilöistä, jotka pitivät Jumalan temppelin rakentamista omaa henkeäänkin arvokkaampana. Tällaisista ihmisistä on kirjoitettu: »Toiset taas ovat saaneet kokea pilkkaa ja ruoskimista, vieläpä kahleita ja vankeutta; heitä on kivitetty, kiusattu, rikki sahattu, miekalla surmattu; he ovat kierrelleet ympäri lampaannoissa ja vuohenoissa, puutteenalaisina, ahdistettuina, pahoinpideltyinä - he, jotka olivat liian hyviä tälle maailmalle -; he ovat harhailleet erämaissa ja vuorilla ja luolissa ja maakuopissa» (Hebr. 11:36-38).

Vanhurskauden vihollinen ei jättänyt mitään tekemättä pyrkiessään pysäyttämään Herran rakentajille määrätyn työn. Mutta Jumala ei »ollut antamatta todistusta itsestään» (Ap.t. 14: 17). Ilmaantui työntekijöitä, jotka taitavasti puolustivat sitä uskoa, joka kerta kaikkiaan on pyhille annettu. Historia todistaa näiden ihmisten lujudesta ja sankaruudesta. Apostolien tavoin monet heistä kaatuivat vartiopaikalleen, mutta temppelin rakentaminen jatkui väijäämättömästi. Työmiehiä surmattiin, mutta työ edistyi. Valdolaiset, John Wycliffe, Hus ja Hieronymus, Martti Luther ja Zwingli, Cranmer, Latimer ja Knox, hugenotit, John ja Charles Wesley ja lukemattomat muut toivat perustukselle rakennusaineita, jotka kestävät iäti. Ja myöhemmin ne, jotka ovat uljaasti pyrkineet edistämään Jumalan sanan leviämistä, ja ne, jotka ovat pakanamaissa palvelemalla raivanneet tietä viimeisen suuren sanoman julistamiselle, ovat niin ikään auttaneet rakennuksen pystyttämisessä.

Niinä vuosisatoina, jotka ovat kuluneet apostolien ajoista, ei Jumalan temppelin rakentaminen ole milloinkaan keskeytynyt. Voimme luoda katseemme taaksepäin läpi vuosisatojen ja nähdä, kuinka ne elävät kivet, joista tuo rakennus muodostuu, loistavat valokiilojen tavoin läpi erheen ja taikauskon pimeyden. Halki iankaikkisuuden nämä kallisarvoiset jalokivet hohtavat yhä kirkkaampina. Ne todistavat Jumalan totuuden voimasta. Näiden hiottujen kivien välkkyvässä valossa erottuvat toisistansa jyrkästi valkeus ja pimeys, totuuden kulta ja valheen kuona.

Paavali ja muut apostolit sekä kaikki noiden aikojen jälkeen eläneet vanhurskaat ovat suorittaneet osuutensa temppelin rakentamisessa. Mutta rakennus ei ole vielä valmis. Meillä, jotka elämme nykyisenä aikana, on työ tehtävänä, osuus suoritettavana. Meidän tulee tuoda perustukselle rakennusaineita, jotka kestävät, kun

niitä tullessa koetellaan - kultaa, hopeaa ja kallisarvoisia kiviä, jotka ovat »kuin temppelin veistetyt kulmapatsaat» (Ps. 144:12). Niille, jotka näin rakentavat Jumalaa varten, Paavali lausuu rohkaisevia ja varoittavia sanoja: »Jos jonkun tekemä rakennus kestää, on hän saava palkan; mutta jos jonkun tekemä palaa, joutuu hän vahinkoon; mutta hän itse on pelastuva, kuitenkin ikään kuin tulen läpi» (1 Kor. 3: 14,15). Sellainen kristitty, joka uskollisesti julistaa elämän sanaa johdattaen miehiä ja naisia pyhyiden ja rauhan tielle, tuo perustukselle kestäviä rakennusaineita. Jumalan valtakunnassa häntä kunnioitetaan viisaana rakentajana.

Apostoleista on kirjoitettu: »He lähtivät ja saarnasivat kaikkialla, ja Herra vaikutti heidän kanssansa ja vahvisti sanan sitä seuraavien merkkien kautta» (Mark. 16: 20). Kuten Kristus lähetti matkaan opetuslapsensa, samoin hän tänä päivänä lähettää matkaan seurakuntansa jäsenet. Sama voima, joka oli apostoleilla, kuuluu myös heille. Jos he asettavat turvaksensa Jumalan, hän vaikuttaa heidän kanssaan eivätkä he uurasta turhaan. Heidän tulee tajuta, että se työ, jossa he ovat mukana, on työtä, johon Herra on painanut sinettinsä. Jumala sanoi Jeremialle: »Älä sano: 'Minä olen nuori', vaan mene, kunne ikinä minä sinut lähetän, ja puhu kaikki, mitä minä käsken sinun puhua. Älä pelkää heitä, sillä minä olen sinun kanssasi ja pelastan sinut.» Sitten Herra ojensi kätensä ja kosketti palvelijansa suuta sanoen: »Katso, minä panen sanani sinun suuhusi» (Jer. 1: 7-9). Ja hän käskää meidän lähteä julistamaan sanoja, jotka hän antaa meille, ja niitä julistaessamme me tunnemme hänen pyhän kosketuksensa huulillamme.

Kristus on antanut seurakunnalle pyhän velvollisuuden. Jokaisen jäsenen tulisi toimia kanavana, jota myöten Jumala voi välittää maailmalle armonsa aarteita, Kristuksen tutkimattomia rikkauksia. Vapahtaja ei toivo mitään hartaammin kuin lähettäviä, jotka edustavat maailmalle hänen Henkeään ja luonnettaan. Maailma ei tarvitse mitään yhtä kipeästi kuin ihmisten ilmentämää Vapahtajan rakkautta. Koko taivas odottaa miehiä ja naisia, joiden välityksellä Jumala voi ilmaista kristillisyyden voiman.

Seurakunta on Jumalalle totuuden julistamisen välikappale, jonka hän on valtuuttanut suorittamaan erityistehtävää. Jos seurakunta on uskollinen hänelle, kuuliainen kaikille hänen käskyilleen, sen keskuudessa on vallitseva jumalallisen armon ihanuus. Jos seurakunta

on uskollinen kuuliaisuudenlupaukselleen, jos seurakunta kunnioittaa Herraa, Israelin Jumalaa, niin mikään voima ei saata sitä vastustaa. Into Jumalan ja hänen asiansa puolesta kannusti opetuslapsia todistamaan evankeliumista väkevällä voimalla. Eikö samankaltaisen innon tulisi sytyttää sydämeemme päättäväinen halu kertoa lähimmäisillemme lunastavasta rakkaudesta, Kristuksesta ja hänestä ristiinnaulittuna? Jokaisen kristityn etuoikeutena on jouduttaa eikä ainoastaan odottaa Vapahtajan tulemusta.

Jos seurakunta pukee yllensä Kristuksen vanhurskauden viitan ja kieltäytyy kaikesta liittoutumisesta maailman kanssa, sillä on edessään kirkkaan ja ihanan päivän koitto. Lupaus, jonka Jumala on seurakunnalle antanut, on pysyvä voimassa iäti. Hän on tekevä seurakuntansa korkeaksi iankaikkisesti, iloksi polvesta polveen. Totuus on saavuttava voiton sivuuttaen halveksijansa ja hylkääjänsä. Vaikka sen kulku on toisinaan näyttänyt hidastuneen, se ei ole milloinkaan pysähtynyt. Kun Jumalan sanoma kohtaa vastustusta, hän antaa sille lisävoimaa, jotta sen vaikutus kasvaisi. Jumalallista voimaa saadessaan se raivaa tiensä vahvimpienkin esteiden läpi ja voittaa kaikki vastukset. Mikä vahvisti Jumalan Poikaa elämässä, joka oli täynnä raadantaa ja uhrautumista? Hän näki sielunsa vaivan tulokset ja tuli ravituksi. Luodessaan katseensa iäisyYTEEN hän näki niiden onnen, jotka hänen nöyrytymisensä ansiosta saivat anteeksiannon ja iankaikkisen elämän. Hänen korvansa tavoitti lunastettujen huudon. Hän kuuli vapahdettujen veisaavan Mooseksen ja Karitsan virttä.

Me voimme nähdä tulevaisuuteen, nähdä taivaan autuuden. Raamatussa on paljastettuna näkyjä tulevasta kirkkaudesta, kuvia, jotka Jumala on kädellään piirtänyt, ja ne ovat rakkaita hänen seurakunnalleen. Uskossa voimme seistä ikuisen kaupungin kynnyksellä ja kuulla suloisen tervetuliaistoivotuksen. Se lausutaan niille, jotka tässä elämässä ovat yhteistyössä Kristuksen kanssa pitäen kunnianaan kärsiä hänen tähtensä. Kun lausutaan sanat: »Tulkaa, minun Isäni siunatut», he laskevat kruununsa Lunastajan jalkojen juureen ja huudahtavat: »Karitsa, joka on teurastettu, on arvollinen saamaan voiman ja rikkauden ja viisauden ja väkevyyden ja kunnian ja kirkkauden ja ylistyksen. -- Hänelle, joka valtaistuimella istuu, ja Karitsalle ylistys ja kunnia ja kirkkaus ja valta aina ja iankaikkisesti!» (Matt. 25: 34; Ilm. 5:12,13).

Siellä lunastetut tervehtivät niitä, jotka johdattivat heidät Vapahtajan

tykö. Kaikki ylistävät yhdessä häntä, joka kuoli, jotta ihmiset saisivat elämän, joka on Jumalan elämän vertainen. Taistelu on ohi. Ahdistus ja kiista on päättynyt. Voiton virret täyttävät koko taivaan, kun lunastetut kohottavat riemullisen laulun: Arvollinen, arvollinen on Karitsa, joka teurastettiin ja elää jälleen, riemuitseva voittaja.

»Minä näin, ja katso, oli suuri joukko, jota ei kukaan voinut lukea, kaikista kansanheimoista ja sukukunnista ja kansoista ja kielistä, ja ne seisoivat valtaistuimen edessä ja Karitsan edessä puettuina pitkiin valkeihin vaatteisiin, ja heillä oli palmut käsissään, ja he huusivat suurella äänellä sanoen: Pelastus tulee meidän Jumalaltamme, joka valtaistuimella istuu, ja Karitsalta'» (Ilm.7:9,10).

»Nämä ovat ne, jotka siitä suuresta ahdistuksesta tulevat, ja he ovat pesseet vaatteensa ja valkaisseet ne Karitsan veressä. Sen tähden he ovat Jumalan valtaistuimen edessä ja palvelevat häntä päivät ja yöt hänen temppelissään, ja hän, joka valtaistuimella istuu, on levittävä telttamajansa heidän ylitsensä. Ei heidän enää tule nälkä eikä enää jano, eikä aurinko ole sattuva heihin, eikä mikään helle, sillä Karitsa, joka on valtaistuimen keskellä, on kaitseva heitä ja johdattava heidät elämän vetten lähteille, ja Jumala on pyyhkivä pois kaikki kyyneleet heidän silmistänsä.» »Eikä kuolemaa ole enää oleva, eikä murhetta eikä parkua eikä kipua ole enää oleva, sillä kaikki entinen on mennyt» (Ilm. 7:14-17; 21: 4).

A. t. 455-462.

Viimeinen koetus

Katso, minä lähetän sanansaattajani, ja hän on valmistava tien minuneteeni. Ja äkisti on tuleva temppeliinsä Herra, jota te etsitte, ja liiton enkeli, jota te halajatte. Katso, hän tulee, sanoo Herra Sebaot. Mutta kuka kestää hänen tulemisensa päivän, ja kuka voi pysyä, kun hän ilmestyy? Sillä hän on niin kuin kultasepän tuli ja niin kuin pesijäin saippua. Ja hän istuu ja sulattaa ja puhdistaa hopean, hän puhdistaa Leevin pojat, saa ne puhtaiksi kuin kullan ja hopean ja sitten he tuovat Herralle uhrilahjoja vanhurskaudessa. Mal. 3:1-3.

Päivästä toiseen tulemme aina lähemmäksi Herran suurta päivää, sepäivä, jonka kaltainen ei ole! Viimeiset ratkaisevat tapahtumat maailmassa kiiruhtavat loppua kohti. Pian armonaika tälle planeetalle

loppuu. Vapahtajamme tulee! Se juhlallinen kohtaaminen Hänen kanssa on edessämme. Olemmeko jo valmiit seisomaan nuhteettomana Hänen pyhän kasvojen edessä? Olemmeko täyttäneet velvollisuutemme? Olemmeko valmistaneet tien Hänen tulolle?

Tutkiva tuomio on lopun vaiheessa!

“Minun sitä katsellessani valtaistuimet asetettiin, ja Vanhaikäinen istuutui. Hänen vaatteensa olivat valkeat kuin lumi ja hänen päänsä hiukset kuin puhdas villa. Hänen valtaistuimensa oli tulen liekkejä, ja sen pyörät olivat palavaa tulta. Tulivirta vuoti, se kävi ulos hänestä; tuhannen tuhatta palveli häntä, ja kymmenen tuhatta kertaa kymmenen tuhatta seisoivat hänen edessään. Oikeus istui tuomiolle, ja kirjat avattiin.” Dan. 7:9-10.

Kaikkein pyhimmässä viimeiset nimet kutsutaan tuomiolle! Tilanne on hyvin vakava! Nyt siellä ratkaistaan minun ja sinun kohtalo, rakas veli ja rakas sisar. Elämmekö huolellisesti, rukoushengessä ja aina toimittaen oman ja lähimmäisemme pelastuksen hyväksi? “Siis, rakkaani, samoin kuin aina olette olleet kuuliaiset, niin ahkeroikaa, ei ainoastaan niin kuin silloin, kun minä olin teidän tykönänne, vaan paljoa enemmän nyt, kun olen poissa, pelolla ja vavistuksella, että pelastuisitte.” Fil. 2:12.

“Me elämme nyt suurta sovituspäivää. Kun ylimmäinen pappi vertauskuvallisessa palveluksessa toimitti sovitusta Israelille, vaadittiin kaikkia vaivaamaan sieluaan katumalla syntejään ja nöyryyttämällä itsensä Herran edessä, ettei heitä hävitettäisi kansasta. Samoin kaikkien, jotka tahtovat säilyttää nimensä elämän kirjassa, tulisi nyt koetusaikansa harvoina jäljellä olevina päivinä vaivata sieluaan Jumalan edessä synnin surulla ja todellisella katumuksella. Täytyy harjoittaa syvää ja vilpitöntä sydämen tutkimista. Kevytmielisyyden henki, jota monet kristityt suosivat, on hyljättävä. Vakava taistelu odottaa jokaista, joka tahtoo kukistaa pahat, valtaan pyrkivät taipumuksensa. Valmistautuminen ikuisuutta varten on henkilökohtaista työtä. Me emme pelastu joukoittain. Toisen puhtaus ja hurskaus eivät korvaa toisen puutetta näissä asioissa. Vaikka kaikkien kansojen täytyy tulla Jumalan eteen tuomiolle, hän tutkii jokaisen ihmisen asiaa yhtä tarkasti ja perusteellisesti kuin siinäkin tapauksessa, ettei maan päällä olisi ketään muuta ihmistä. Jokaisen täytyy tulla koetelluksi, ja jokaisen

tulisi olla ilman tahraa tai ryppyä tai muuta sellaista. Vakavia ovat sovitustyön päättymiseen liittyvät tapahtumat.” S. t. 382.

Nyt on vielä vähän aikaa ja on välttämätöntä päästä irti jokaisesta väärästä tottumuksesta, luonteen virheistä ja vääristä sanoista ja teoista ja aina pyrkiä tulla lähemmäksi Jeesusta ja että Jumalan kuva heijastuisi meissä. Nyt meillä ei tulisi olla muuta tärkeämpää, kuin kestittyä tähän tehtävään ja hartaasti toimia oman ja lähimmäistemme pelastuksen hyväksi.

Pikku asiat esteinä pääsemään uuteen maahan!

Hyvin usein ihminen on taipuvainen sanomaan: “tämä on pieni asia, sillä ei ole suurta merkitystä“, mutta miten usein “pienet asiat“ ovat ratkaisevia. Esimerkiksi kun lähdemme autolla laitamme turvavyön kiinni, vaikka se on pieni asia, mutta sitä sääntöä noudattaen on turvallisempi ajaa, emmekä saa poliisilta sakkoa turvavyön käyttämättömyydestä. Tai emme ole lisänneet nestettä tuulilasin pesua varten ja kun ajamme kuorma-auton ohitse ja sillä hetkellä koitamme pyyhkiä tuulilasia kuorma-auton roiskeista, huomaamme että neste on loppunut! Miten vaaralliseen tilanteeseen joudumme! Näin helposti voi tapahtua kolari ja se voi maksaa jopa elämämme. Kuitenkin huomaamme, että ihminen on helpommin valmis täyttämään nämä pikkuasiat, joista riippuu ajallinen elämä, mutta miten on “pienien asioiden” kanssa, joista riippuu ikuinen elämämme? Miten usein niitä pidetään mitättöminä ja niiden noudattaminen laiminlyödään, ajattelematta, että tämä voi maksaa ikuisen elämämme.

Pienet ja suuret koetukset

Raamattu sanoo: “Joka vähimmässä on uskollinen, on paljossakin uskollinen, ja joka vähimmässä on väärä, on paljossakin väärä.” Luuk. 16:10. Nämä on Jeesuksen sanat. Jumala ensiksi koettelee meitä pienissä asioissa. Hän antaa meille pienet tulot ja koettelee annammeko niistä kymmenykset, tai sanomme: “ne on niin mitättömiä, että ei kannata antaa.” Jos näin ajattelemme, me varastamme Jumalanomaisuudesta ja Herra ei anna meille suurempia tuloja.

“Riistääkö ihminen Jumalalta? Te kuitenkin riistätte minulta. Mutta te sanotte: "Missä asiassa me sinulta riistämme?" Kymmenyksissä ja antimissa. Te olette kirouksella kirotut, kun te, koko kansa, riistätte minulta. Tuokaa täydet kymmenykset varastohuoneeseen, että minun

huoneessani olisi ravintoa, ja siten koetelkaa minua, sanoo Herra Sebaot: totisesti minä avaan teille taivaan akkunat ja vuodatan teille siunausta ylenpalttisesti.” Mal. 3:8, 10.

Ehkä joku ajattelee: “nyt en ole niin tarkka sapatin pitämisen suhteen, mutta, kun sunnuntai laki tulee, silloin pysyn vahvana.” Miten ihminen voi pysyä pystyssä myrskyn aikana, jos hän ei pysy pystyssä tyynenä aikana? Miten kuluttamme sapatin pyhät hetket? Vain nukkumiseen, maailmallisia lehtiä lukemiseen, keskusteluihin maailmallisista asioista jne. Menenkö jumalanpalvelukseen tai aina on joku este menemästä sinne. Siis pienempien koetuksien välityksellä Jumala valmistaa meidät kestäämään suuremmissakin. Niin jos emme tottele Herran ääntä ja seuraa Hänen johdatustansa, tuleva myrsky vie meidät mukaansa. Ehkä joku voi ajatella: “en ole vielä niin tarkka terveystuudistuksen suhteen, mutta se on pieni asia, ehkä myöhemmin voin tehdä siinäkin uudistusta.”

Rakas veli, rakas sisar, ajatteletko, että tämä “myöhemmin” voi maksaa sinun iankaikkisen elämäsi? Väärät syömisen- ja juomisen tavat hitaasti, mutta varmasti turmelevat kehomme, joka on “Jumalan temppeli.” “Ettekö tiedä, että te olette Jumalan temppeli ja että Jumalan Henki asuu teissä? Jos joku turmelee Jumalan temppelin, on Jumala turmeleva hänet; sillä Jumalan temppeli on pyhä, ja sellaisia te olette.” 1. Kor. 3:16, 17.

Terveystuudistuksen rikkominen jatkuvasti heikentää kehomme fyysiset ja hengelliset voimat ja tekee meidät kykenemättömäksi harjoittamaan kärsivällisyyttä, pitkämielisyyttä ja saavuttamaan kaikki muut hyvät ominaisuudet, joista Raamattu mainitsee. Näin luonteemme ei voi tulla Kristuksen kaltaiseksi, emmekä voi kestää koetuksia ja niin joudumme kadotukseen.

Ehkä joku ajattelee, että uudistus pukeutumisessa on pieni asia ja siihen ei tarvitse syventyä, mutta tämänkin “pienen asian” kautta Jumala koettelee meitä haluammeko totella Häntä, tai ei. Eedenissä oli yksi kielletty hedelmä, se oli “pieni asia”, mutta sen syöminen toi suuren onnettomuuden: synti ja kuolema.

Me elämme viimeisenä aikana ja olemme erikoisena kansana. Jumala on uskonut meille myös erikoinen tehtävän.

“Mutta te olette "valittu suku, kuninkaallinen papisto, pyhä heimo, omaisuuskansa, julistaaksenne sen jaloja tekoja", joka on pimeydestä kutsunut teidät ihmeelliseen valkeuteensa.” 1. Piet. 2:9.

Tässä on sanottu “kuninkaallinen papisto”. Siis papeilla oli määrätyt vaatteet ja Raamatussa mainitaan minkälaisia ne olivat. Me olemme nykyaikana “kuninkaallinen papisto” ja Jumala on kutsunut meidät erikoiseen tehtävään, täyttääksemme sen, meidän pitää seurata tarkasti Raamatun ja Todistusten neuvot myös pukeutumisuudistuksen suhteen. “Nainen älköön käyttäkö miehen tamineita, älköönkä mies pukeutuko naisen vaatteisiin; sillä jokainen, joka niin tekee, on kauhistus Herralle, sinun Jumalallesi.” 5. Moos. 22:5.

Nykymuodin sen loiston ja ylellisyyden kautta paholainen kiusaa Jumalan kansaa, mutta samaan aikaan Herra koettelee meitä menemmekö tämän maailman mukaan, tai haluammeko pysyä uskollisina Hänelle ja täyttää kutsumuksemme.

“Älkää rakastako maailmaa älkääkä sitä, mikä maailmassa on. Jos joku maailmaa rakastaa, niin Isän rakkaus ei ole hänessä. Sillä kaikki, mikä maailmassa on, lihan himo, silmäin pyyntö ja elämän korskeus, se ei ole Isästä, vaan maailmasta. Ja maailma katoaa ja sen himo; mutta joka tekee Jumalan tahdon, se pysyy iankaikkisesti.” 1. Joh. 2:15. 17.

Todistuksien mukaan pukumme tulee olla terveellinen ja vaatimaton eikä kireä, että olisi haittaa verenkierrossa ja hengittämisessä. Jumalan annettujen neuvojen mukaan pukeutuminen ei laittaisi moraalimme koskaan kyseenalaiseksi. Todistuksissa on mainittu, että sellaisen puku säästä sisaret monista vaaroilta.

“Pukeutumisessa samoin kuin kaikissa muissakin asioissa meidän etuoikeutenamme on kunnioittaa Luojaamme. Hän toivoo, että pukumme ei olisi ainoastaan siisti ja terveellinen, vaan myös sopiva ja miellyttävä. Henkilön luonnetta arvostellaan hänen pukeutumistapansa mukaan. Hienostunut maku ja kehittynyt mieli ilmenevät yksinkertaisen ja sopivan vaatetuksen valinnassa. Puvun koruton yksinkertaisuus yhtyneenä käytöksen siveyteen ympäröi nuoren naisen pyhän pidättyvyyden ilmapiirillä, joka suojelee häntä tuhansilta vaaroilta.” E. ja k. 234.

Myrsky on lähestymässä

“Nuorten pitäisi hartaammin etsiä Jumalaa. Myrsky nousee, ja meidän on valmistuttava sen raivoa vastaan kääntyen katuen Jumalan puoleen. Me tulemme näkemään vaikeuksia kaikkialla. Tuhannet laivat syöksyvät meren syvyyteen. Laivastoja tuhoutuu, ja ihmishenkiä uhrataan miljoonittain. Tulipaloja syttyy odottamatta, eikä mikään

inhimillinen ponnistus saa niitä sammumaan. Maan palatsit häviävät lieskan kuumuudessa olemattomiin. Rautatieonnettomuudet tulevat, yhä tavallisemmiksi; sekasortoa, yhteentörmäyksiä ja kuolemaa saadaan kokea ilman hetkenkään varoitusta liikenteen valtaväylillä. Loppu on lähellä, armonaika loppuu. Oi etsikäämme Jumalaa, koska hän löydetään; avuksi huutakaamme häntä, koska hän läsnä on!

Profeetta sanoo: "Etsikää Herraa, kaikki te nöyrät maassa, jotka hänen oikeutensa pidätte, etsikää vanhurskautta, etsikää nöyryyttä! Kukaties te varjellaan Herran vihan päivänä." San. nuor. 82.

Rakkaat veljet ja sisaret, aikamme on hyvin vähissä ja ennen kuin se loppuu, haluammeko ryhtyä täyttämään Jumalan tarkoituksen meidän mielestämme "pikku asioiden" suhteen ja todella valmistautua suurta koetusta varten? Uskon, että kaikki haluavat. Herra meitä auttakoon, että kaikki pelastuisimme. Amen.

Teidän veljenne V. Marinov

Maailmanlaajuinen tehtävä

Jeesus Kristus elämisen ja käyttäytymisen täydellinen esimerkki, puhui hänen suoritetun voittonsa jälkeen: "Minulle on annettu kaikki valta taivaassa ja maan päällä. Menkää siis ja tehkää kaikki kansat minun opetuslapsiksi, kastamalla heitä Isän ja Pojan ja Pyhän Hengen nimeen ja opettamalla heitä pitämään kaikki, mitä minä olen käskenyt teidän pitää. Ja katso, minä olen teidän kansanne joka päivä maailman loppuun asti." Matt. 28:18-20.

Täällä langenneella planeetalla Jumalan Poika ja maailmankaikkeuden Luoja hänen suunnitelmansa mukaan piti nöyrästi palvella ja pelastaa ihminen. Hän tuli tähän maailmaan pienenä lapsena ja Häntä jo haettiin tapettavaksi. Hänen piti paeta maallisten vanhempiansa kanssa. 30 vuoden ikään asti Hän teki raskasta fyysistä työtä. Periaatteilla: "Autuaita ovat laupiaat, sillä he saavat laupeuden." (Matt. 5:7.) Hän perusti Hänen ikuisen valtakunnan. Hänen juhlallinen sanomansa oli tuettu merkeillä ja ihmeillä alkaen häätalaisuudesta Kaanaalla ristiin asti, missä Hän lupasi ryövärille, että hän tulee oleman Hänen kanssa paratiisissa. Tuhansia ja jälleen tuhansia ihmisiä kuuli sanoman ikuisesta pelastuksesta ja koki ei koskaan aiemmin nähtyjä

ihmeitä, ja tulivat ruokituksi fyysisellä ja hengellisellä leivällä.

Kiitoksena Hänen kansa, Hänen seurakuntansa huusi: Pois Häntä tieltä! Ristiinnaulitse Hänet! Me haluamme Rooman keisarin. Kaikkien syytöksien ja pilkan aikana Herra oli vaiti. Hän oli Jumalan todellinen Karitsa, joka kantoi koko maailman synnit. Hänen kehonsa oli lävistetty: siitä tuli vettä ja verta. - Ilman vettä ei ole elämää ja ilman verta ei ole puhdistumista synneistä. Hän, Vapahtajamme ja Pelastajamme, riippui naulattuna ristillä. Nytkin myös Hän huolehdi äidistänsä. Hän näytti miten tulisi käyttäytyä vanhempiemme kanssa. Hän pelasti ryövärin ja rukoili vihollistensa puolesta: ”Isä, anna heille anteeksi, sillä he eivät tiedä, mitä he tekevät.” Luuk. 23:34. Hän kallisti päänsä ja kuoli. Kolmantena päivänä Hän nousi kuolleista, kutsui 24 vanhinta nousemaan kuolleista, ja johdatti heitä ensimmäisenä hedelmänä Isänsä eteen. Suuren vihollisen Lusiferin Voittaja kokosi Häneen luottavaiset, 11 apostolia Öljymäellä ja antoi heille suuren lähetystehtävän. (Matt. 28:18-20)

Jeesuksen kutsun mukaan minä myös jätin kaikki taakseni ja astuin Hänen seuraajaksi. Kutsu tuli, kun olin 18 vuotta vanha ja tänä päivänä olen 82 vuotta vanha ja onnellinen, että saan tehdä vielä jotakin Jumalan kunniaksi ja ihmisten pelastamiseksi.

Sattumalta pääkonferenssin juhlilla Stuttgartissa kun veli Kozel pääkonferenssin johtaja ei halunnut enää kantaa vastuuta ja erosi virasta, hän ehdotti vaaleilla minua, hänen tilallensa. Sitä minä en ollut ajattelut ja pyysin edustajilta, etteivät valitsisi minut. Minä kannoin jo vastuuta Saksan unionista, joka oli suurin silloin, koska paitsi Saksa siihen kuului Itävalta, Italia, Sveitsi ja Ranska. Kirjallisuustyö ja parantola olivat täydessä käynnissä, sen tähden ei saisi ottaa johtavaa voimaa siitä pois. Vanha presidentti ei ottanut virkaa uudelleen, eikä hänen ehdotustansa jätetty pois. Kaksi päivää myöhemmin minä rukoilin Jumalaa ja pyysin valaistusta ja johdatusta tässä niin tärkeässä hetkessä. Jos Jumalan johdatus ja apu varmasti on mukana ja saan unionien ja seurakuntien tuen, silloin olisin valmis, kantamaan Kristuksen iestä.

Hitlerin ja natsin aikana yhdyskuntamme oli kielletty ja kaikki omaisuus takavarikoitiin. Sitten tuli demokratia ja suuri vapaus ja seurakunta piti jälleen rakentaa kaikki, niin kuin Nehemian aikana. Vain tällä tavalla koko kansa saa yksimielisyyden rakentamisessa. Nehemia ei motivoinut kansaa ainoastaan rakentamaan muurin ja

kaupungin, vaan hän itse teki myös suunnitelmia, organisoii ja kontrolloi kaikkea, ja lopussa muuri ja kaupunki tuli valmiiksi, kansa uudistui ja organisoitui.

Yritimme oppia tätä taitoa, ja ensiksi me perustimme keskuksen. Koko kansa sai nyt tietää, että yhdyskunnallamme on toimistotalo (keskus) Saksassa, Mosbachissa/Badenissa, Heilbronnin ja Heidelbergin välillä. Se oli kolme kerroksen talo ja ihana puutarha. Ostohinta oli DM 400 000. Tämä oli kuin lahja ja tähän asti pääkonferenssi sijaitsi siellä.

Parantola ei voinut tarjota enää tilaa ja taloudellisesti ja henkilökunnan nähden unioni ei voinut hoitaa sitä, sen vuoksi pääkonferenssi otti sen haltuunsa.

Ensimmäinen vierailuni Yhdysvalloissa

Kun minulle annettiin raskas vastuu, sen mukaan tehtäväni oli rakentaa työtä ja auttaa sielujen pelastamiseksi ei ainoastaan Saksassa tai Euroopassa, vaan maailmanlaajuisesti.

Yhdyskunnan johtajana ensimmäinen vierailuni oli Pohjois-Amerikassa. Aikaisemmin minä kuulin ja luin Yhdysvalloista, mutta nyt minulle oli kaunis ja mielenkiintoinen mahdollisuus, nähdä ja kokea.

Ennen Kolumbuksen havaintoa Amerikasta mongolisia heimoja osittain asui jo täällä. Nyt tulivat eurooppalaiset, jotka kärsivät vainoja ja heitä kidutettiin kuoliaaksi. Voidakseen paeta hirvittävää teloittajaa, heidän piti lähteä silloin hyvin vaaralliselle pitkälle matkalle vesitse Pohjoisvaltameren kautta.

Suhteellisen pienellä laivalla Mayflower'lla ensimmäiset pakolaiset lähtivät tälle pitkälle vaaralliselle matkalle. Pioneerit, jotka olivat hartaasti uskovia, halusivat perustaa valtion Jumalan kymmenien käskyjen ja Kristuksen opetuksen mukaisesti. Sen tähden päätettiin perustaa valtio ilman kuningasta ja kirkko ilman paavia. Joka vuosipoltettiin yksi paavinukke roviolla, että lapset ja lastenlapset eivät unohtaisi koskaan tämän ihmisen sortovaltaa, ettei se toistuisi.

Mutta mitä Raamattu sanoo Amerikasta? ”Ja minä näin toisen pedon nousevan maasta, ja sillä oli kaksi sarvea niin kuin karitsan sarvet, ja se puhui niinkuin lohikäärme. Ja se käyttää kaikkea ensimmäisen pedon valtaa sen nähden ja saattaa maan ja siinä asuvaliset kumartamaan

ensimmäistä petoa, sitä, jonka kuolinhaava parani. Ja se tekee suuria ihmeitä, niin että saa tulenkin taivaasta lankeamaan maahan ihmisten nähden. Ja se villitsee maan päällä asuvaiset niillä ihmeillä, joita sen sallittiin tehdä pedon nähden; se yllyttää maan päällä asuvaiset tekemään sen pedon kuvan, jossa oli miekanhaava ja joka virkosi. Ja sille annettiin valta antaa pedon kuvalle henki, että pedon kuva puhuisikin ja saisi aikaan, että ketkä vain eivät kumartaneet pedon kuvaa, ne tapettaisiin. Ja se saa kaikki, pienet ja suuret, sekä rikkaat että köyhät, sekä vapaat että orjat, panemaan merkin oikeaan käteensä tai otsaansa, ettei kukaan muu voisi ostaa eikä myydä kuin se, jossa on merkki: pedon nimi tai sen nimen luku. Tässä on viisaus. Jolla ymmärrys on, se laskekoon pedon luvun; sillä se on ihmisen luku. Ja sen luku on kuusisataa kuusikymmentä kuusi.” Ilm. 13:11-18. Osittain tämä ennustus on jo toteutunut, ja koko ajan kaikki muut ennustukset tulee toteutumaan täydellisesti ja kirjaimellisesti.

Berliinin sanomalehdissä toisen maailmansodan jälkeen oli kirjoitettu: ”Yhdysvallat velvoittivat itsensä tukemaan katolilaisia pappeja ja salavakoilivat kaikilla keinoilla, mitä heillä oli käytettävissä, että he voisivat suorittaa propagandaa kaikkialla maailmalla.”

Yhdysvaltojen vainon johdosta kaikki protestanttiset maat antoivat periksi ja jesuiitoille annettiin lupa toimia, joka aikaisemmin oli kielletty. Jumalan ennustus on aina oikea.

Se, mikä minua kaikkein eniten kiinnosti Yhdysvalloissa oli puhua ihmisten kanssa, jotka jättivät Euroopan, viranomaisten takia, jotka ensimmäisessä maailmansodassa pakottivat heitä rikkomaan Jumalan lain erityisesti 4 ja 6 käskyn. Ensimmäinen ja kokenut pioneeri oli Oscar Kramer. Minulla oli etuoikeus kohdata hänet. Täällä me nukuimme samassa huoneessa ja hän sai kaikessa rauhassa selittää koko tapahtuman kulusta, miten Seitsemännen Päivän Adventistit ensimmäisessä maailman sodassa antoivat periksi uskollisuudesta ja jokainen nuori uskonveli, joka kutsuttiin asepalvelukseen, häntä neuvottiin 4 ja 6 käskyn suhteen antamaan periksi. Johdon kanta aiheutti jakaantumisen. Toiset puolustivat sen kantaa pysyä uskollisena Jumalan käskyille, toiset oli sitä mieltä, että sodan aikana, sapattina, Herran levonpäivänä voidaan tarttua aseeseen.

Lopuksi tämä johdatti uskolliset eroamaan seurakunnasta! Sitten erotetut veljet ja sisaret jäivät yksin. Koska ilman organisaatiota mikään ei toimi, niin he organisoituivat ja niin syntyi

Uskonpuhdistuksen seurakunta. Vaikka heidän piti käydä monen ahdistuksen ja vainojen läpi, toki Jumala oli heidän kanssa, ja he saivat hyviä kokemuksia, että Jumala elää ja Hän auttaa Hänen uskollisia lapsiansa ahdistuksen ja vainon aikana.

Vaikka minä olin hyvin väsynyt ja aika ero vaivasi minua, minä annoin veljien puhua. Yö oli hyvin mielenkiintoinen, mutta lyhyt. Seuraavana aamuna minua odotti täysohjelma, mutta veljen ja sisarien rakkaus ja sydämellisyys tasoitti jälleen kaikki.

Ne muutamat päivät, jotka minulla oli käytettävänä olivat pian ohi ja minun piti jättää ihmemaa, jossa löytyy kaikki ihmisrodut ja luokat. Tutustuakseen Amerikkaan tarvitaan paljon aikaa ja paljon rahaa. Minulla ei ole aikaa eikä rahaa nautintoihin, koska minä olin etsimässä kadotettuja lampaista. Näkemiin kaunis ja hyvä kodittomien kotimaan! Jatkuu...

S. Gutknecht

TERVEYS – JUMALAN LAHJA!

Vesi elämän neste

Kuinka ihmeellinen vesi todella on! Ilman vettä ei voi ajatella elämää tämän maan päällä. Kaikki kasvit, eläimet ja loppujen lopuksi myös ihminen, ovat vedestä riippuvaisia. Veden alituinen kiertokulku luonnossa on äärettömän tärkeä kaikkien elämää ylläpitävien toimintojen hyväksi. Jos vesi puuttuu, niin kirjaimellisesti kaikenlainen elämä loppuisi. Aivan lyhyessä ajassa planeetastamme tulisi erämaa. Kuinka kiitollisia saamme kuitenkin olla Herralle tästä ihanasta ”kosteudesta”. Me tunnemme sen siunauksen erikoisesti kuumina päivinä. Kuinka maukasta ja ihanaa silloin onkin lasillinen raikasta vettä.

”Sekä terveyden että sairauden päivinä on puhdas vesi taivaan kallisarvoisimpia siunauksia. Tarkoituksenmukaisesti käytettynä se edistää terveyttä. Se on juoma, minkä Jumala on varannut sammuttamaan sekä eläinten että ihmisten janon. Runsaasti nautittuna se tyydyttää kehon tarpeet ja auttaa luontoa vastustamaan sairautta.” K. S. L. s. 218.

Ihminen koostuu, ikänsä, kokonsa ja kehon rasvapitoisuudesta

riippuen 50- 80% vedestä. 70kg painavan aikuisen ihmisen kohdalla se tekee 45,5 kg. Hänen ruuansulatusnesteensä koostuu 95% vedestä, lihakset 75%, verineste 91%. Itse luutkin sisältävät 20% vettä. –Kuka olisi tätä ajatellut?

Kaikki kehon toiminnot ovat riippuvaisia vedestä. Vesi toimii:

1. rakennusaineena

Kehon nesteet (veri, imuneste, ruuansulatusnesteet, kyynelnesteet jne.) ja kaikki solut sisältävät vettä.

2. liuotusaineena

Vesi on ravintoaineiden ja hapen, kuten myös aineenvaihdunnan tärkeä aineosa, kuljettaen aineita biljoniin soluihin ja niistä pois. Sen veden määrä, joka yhden sekunnin aikana virtaa solun seinämän läpi, on suunnilleen sata kertaa suurempi kuin solun sisällä oleva vesi. kehossa oleva vesi on jatkuvasti liikkeellä ja virtaa hermokudosten, lihaksien, luiden ja ihon läpi.

3. lämpötalouden säätelijänä

Hikoilemisen kautta voi päivittäin haihtua 1-2litraa vettä. Haihtumiskylmyys, joka syntyy hien haihtuessa, auttaa kehoa viilenemään. Kun tämä vesi poistuu kehosta tai jos keho saa aivan yksinkertaisesti liian vähän vettä, niin kaikki nämä tärkeät toiminnot eivät voi normaalisti toimia. Me myrkytymme sisäisesti – sairastumme, ja veden puutetta ei usein edes huomatakaan. Sen tähden juokaamme runsaasti tätä jaloa juomaa.

Gabriel Röglin/ S.W. 2008

Hyvää, Siunattua Uutta Vuotta 2008.

"Joka asuu Korkeimman suojassa ja yöpyy Kaikkivaltiaan varjossa, sanoo näin: "Sinä, Herra, olet linnani ja turvapaikkani. Jumalani, sinuun minä turvaan. "Hän levittää siipensä yllesi, ja sinä olet turvassa niiden alla. Hänen uskollisuutensa on sinulle muuri ja kilpi." Ps. 91: 1, 2, 4

Jos milloinkaan, niin tänään elämä näyttää erittäin epävarmalta koko maailmassa. Ihmisen hyvinvointi ja henki ei ole minkään arvoista.

Itsemurhaiskujen suorittajat eivät arvosta edes omaa elämäänsä. Luonnon voimat raivoavat kaikkialla, eikä ihmisillä ole niiden yli valtaa. Kuinka arvokkaita ovatkaan, kaiken kaaoksen keskellä, Raamatun luotettavat lupaukset. Nämä ennustetut tapahtumat kertovat meille: *”Teidän vapautuksenne on lähellä.”* Kun me pidämme kiinni Vapahtajamme kädestä, olemme turvassa. *”Se Herra, jolle käden annoin, tuntee myös mun huomisen.”*

Vanhan vuoden vaihtuminen uuteen tuo monenlaisia ajatuksia. Varmaan tänäkin alkavana vuotena, kuten monesti aikaisemmin, on Vapahtaja esittänyt minun puolestani pyynnön: *”Anna hänen olla vielä tämä vuosi.”* Muistan lapsuudestani, kun olin oppinut lukemaan, miten hain, vuoden viimeisenä päivänä isoisäni vanhan, kuluneen almanakan ja luin sanat: *”Ylistys, kiitos ja kunnia olkoon sinulle, oi Isä rakas.”* Sitten otin uuden kulumattoman, sileäkantisen almanakan ja luin uudellevuodelle tarkoitetut sanat: *”Anna, oi Jeesus, rauha ja menestys.”* Sitten isoisä kirjoitti suurilla numeroilla vuosiluvun, jonka hän laittoi seinälle. En tiedä, vieläkö nykyisessä almanakassa on näitä lauseita vuoden ensimmäiselle ja viimeiselle päivälle. Koin nämä lapsena tärkeiksi. Erikoisen hyvin muistan vuosiluvun 1940. Muistan tarkasti, miten se oli kirjoitettu. Oli alkanut talvisota, joka järkytti meidän, uskonnollisuudesta tunnetun pienen kansamme elämää. Oli erittäin kylmä talvi. Jokainen ajatteli ja puhui rintamalla olevien palelemisesta. Rauhan tultua tulivat kotinsa menettäneet karjalaiset rakentamaan uutta elämää meidän keskuuteemme. Heidän joukossaan oli Olga, jota ihailin suuresti. Hän oli sairastanut polion, joka invalisoi hänen kätensä, hän oli minua vanhempi, tutustumisemme jäi vähemmälle. Hän kiersi paikasta toiseen muutamia vuosia, tuli jälleen minulle naapuriksi. Silloin ystäväystyimme, minäkin olin jo aikuinen, joten ei kymmenen vuoden ikäero enää haitannut. Kuljimme marjametsissä, siellä Olga lauloi. Hänellä oli kaunis laulunääni ja tuntikausia hän lauloi, aika paljon samoja lauluja meillä seurakunnassa lauletaan vieläkin. Kun muutin pois kotiseudultani, en tavannut tätä laulajatyttöä enää. Isäni kuoltua hain hänen arkkunsa kirkon säilytystiloista, oli vieressä toinen arkku, josta luin nimen. Silloin tiesin, että Olgan laulu on vaiennut.

Vuosikymmenet ovat vaihtuneet. En nuorena osannut kuvitella, että eläisin vuosituhannen vaihtumisen yli. En luullut eläväni näin vanhaksi, eikä uskottu maailman kestävän näin kauan. Eräs sisar ei halunnut

kasvattaa omenapuita, koska ei uskottu olevan enää aikaa niiden tuottaa hedelmiä. Oli vuosi 1936. Myöhemmin hän kasvatti pari puuta, jotka nekin on jo aikansa eläneet. Kun adventtisanoma tuli Suomeen, luultiin lopun tulevan aivan pian. Paljon uusia, puhuttelevia ajanmerkkejä on sen jälkeen toteutunut. Tänäpä me näemme Jeesuksen tulemisen läheisyyden. Varmaan Hän puhuu meille, vaikeuksien maailmassa lisääntyessä: *”Olkaa turvallisella mielellä, minä se olen.”*

Mennyttä vuotta ajatellen Herra on siunannut meidän maassamme pientä joukkoaän lahjoittamalla seurakuntaamme kaksi uutta jäsentä, tämä on suuri ilon ja kiitoksen aihe heille itselleen ja heidän läheisilleen ja meille kaikille.

Varmaan meille jokaiselle alkava vuosi tuo ajatuksia, miten toimia Herramme ja Vapahtajamme kunniaksi. Usein kysyn itseltäni, olenko minä se ymmärtävä, osaaottava lähimmäinen, osaanko lohduttaa murheellisia, olla nuoremmille rohkaiseva aikuinen, ymmärtää ja ilahduttaa lapsia, jotka kaipaavat ystävällisyyttä, kuunnella sairaiden huokauksia? Jeesus arvostaa korkeasti sen, miten suhtaudumme kanssa ihmisiimme.

Saakoon alkavan vuoden toiveemme olla:

”Läheimmä yhä, Mestarini. Vedä Sä mua ain lähemmäksi. Helmaasi sulje, se on kaihoni. Turvahan saata Sun sylihisi. Läheimmä yhä taistoista maan. Luoksesi tulla on määräni vaan, Kunnes mun toivoni täyttyä saa: Sielläkin lähemmä Vapahtajaa!”

S. M.

Jeesus tulee! Oletko valmis?

Jeesus palaa pian takaisin niin, että kaikki ihmiset näkevät sen. Hän laittaa maailmanhistorialle päätepisteen.

Joskus auton ikkunasta kurkkiessani ihmettelin sähköpölväisiin liimattuja julisteita, joissa luki yksinkertaisella fontilla "Jeesus tulee! Oletko valmis?" Julisteiden viesti oudoksutti minua. Mihin Jeesus tulee? Meillekö kotiin? Miten minun pitää olla valmis? Hampaat harjattuna ja hiukset siististi letitettynä? Nytemmin noita julisteita enää harvemmin näkee. Onko julisteiden viesti sitten jotenkin mennyt ohi tai osoittautunut vääräksi hälytykseksi ja ihmisten turhaksi pelotteluksi? Ei

itse asiassa kumpaakaan. Kristillisen kirkon sanoma Jeesuksen paluusta on nyt ajankohtaisempi kuin koskaan ennen, koska se päivä lähestyy meitä 24 tunnin vuorokausivauhdilla. Raamattu kertoo siitä, että Jeesus palaa pian takaisin niin, että kaikki ihmiset näkevät sen. Hän laittaa maailmanhistorialle päätepisteen, jonka jälkeen koko ihmiskunta – niin elävät kuin kuolleet tuomitaan. Jeesuksen paluun ajankohtaa ei voi kukaan tietää ennalta, mutta sen lähestymisen voi aavistaa tihenevien maailmankatastrofien kautta. Raamatun ennustukset lopunajan tapahtumista ovat lähes kaikki jo toteutuneet. Tämän voinee jokainen lukutaitoinen todeta itse lukemalla rinnakkain Raamattua ja päivän sanomalehteä. Maailmanhistoria on tulossa päätökseensä.

Lopunajan maailma

Raamattu puhuu eri kohdissa siitä, että lopunaikana maailmaa kohtaavat erilaiset katastrofit niin luonnossa kuin kansojen ja valtakuntien välisinä konflikteina. Näitä löydät esimerkiksi Luukkaan evankeliumin luvusta 21 ja Matteuksen evankeliumin luvusta 24. Lopunajan katastrofien kuvauksia ei ole kerrottu siksi, että loputon jännityksenkaipuumme saisi niistä tyydytystä. Toisaalta niitä ei ole kirjoitettu myöskään sitä varten, että niitä lukiessamme yrittäisimme selittää, etteivät ne kuvaa mitään todellisia konkreettisia tapahtumia. Kuvaukset on kirjoitettu lohdutukseksi ja rohkaisuksi, jotta nähdessämme näiden kamalien asioiden tapahtuvan emme luulisi, että Jumala on menettänyt maailman hallinnan, ja vaipuisi epätoivoon. Ne kertovat, että juuri näin täytyy käydä ennen lopullisen toivomme täyttymistä. Voimme nostaa päämme rohkeasti pystyyn, vaikka silmät ovat kyynelissä ja sydän haavoilla maailman tuskaa seuratessa. Katastrofit ovat kuin synnytyssupistuksia, jotka tihenevät ja voimistuvat synnytyksen lähestyessä. Ne ovat kovaa kipua ja kärsimystä, joka kohtaa eri ihmisiä eri puolilla maailmaa, mutta jotka ovat samalla merkki jostakin myönteisestä. Vaikka tämä elämä ja maailma loppuvat, alkaa uusi elämä, joka ei lopu koskaan. Kipu ei ole toivotonta ja tarkoituksetonta kipua. Samoin, kuin lapsen syntyessä ei voida etukäteen tietää, kuinka kauan synnytys kestää ja kuinka kipeiksi supistukset ehtivät tulemaan ennen uuden elämän esiinmurtautumista, ei voida tietää, kuinka paljon Jeesuksen paluuseen on vielä aikaa ja kuinka vaikeiksi maailman katastrofit menevät, ennen kuin hän tulee. Vain Jumala itse tietää aikataulun. Jeesuksen paluun päivä on joku ihan

tavallinen päivä, joka saa aika odottamattoman käänteen. Siitä tuleekin maailmanhistorian viimeinen päivä. On sinänsä lohdullista, että ihmiskunta ei Raamatun mukaan ehdi itse tuhota maailmaa ja itseänsä kokonaan.

Jumala on laittanut tälle maailmalle alun ja laittaa sille myös päätepisteen. Raamatun mukaan Jeesuksen paluu yllättää ihmiset ihan tavallisten arkihommiensa parista, kenet mistäkin. Ihmiset eivät odota, että mitään heidän elämänsä mullistavaa tapahtuisi, kun viimeinen pasuuna soi ja Kristus tulee häikäisevän kirkkaana takaisin. Myös kuolleet nousevat ylös haudoistaan ja kootaan Kuninkaan eteen.

Kuinka minun käy?

Raamatun opetukset maailmanlopusta ja Jeesuksen paluusta ylittävät ymmärryksemme niin reilusti, että ei ole ihme, jos ne aiheuttavat hämmennystä ja monenlaisia pelkoja. Ketäpä ei pelottaisi puhe siitä, että kaikki se, minkä ymmärrämme ja tunnemme todellisuutena, tuhoutuu?

Jumalan luoma maailma on monella tapaa ihana. Tämä ei ole kuitenkaan ainoa pelon aiheuttaja, vaan on ihan ymmärrettävää, että pelkoa herättää myös ajatus seisomisesta tuomiolla kasvokkain kaikkivaltiaan ja kaikkitietävän Jumalan kanssa. Jumalan, jolle pieninkään ajatukseni ei ole salassa. Kuinka kestäisin katsoa Jumalaa, kun silmäni sokaistuvat jo pelkästä auringonvalosta?

Jeesuksen paluun jälkeen jokainen ihminen joutuu Jumalan katseen läpivalaisuun, jossa koko elämä punnitaan. Jumala on pyhä, eikä voi sietää pienintäkään vääryyttä. Arviointikriteerinä eivät ole kunkin yksilön itse valitsemat elämänohjeet vaan Jumalan oma tahto, jonka hän on ilmoittanut.

Välien selvittämistä Jumalan kanssa ei kuitenkaan tarvitse odottaa tuomiolle. Itse asiassa asian lykkääminen siihen asti on pahin virhe, minkä kukaan voi tehdä. Meillä ei ole itsellämme mitään, millä hyvittää Jumalalle syntivelkaamme. Ainoa toivomme on turvautua Jumalan sovintoehdotukseen: hän tarjoaa meille anteeksiantamusta ja iankaikkista elämää hänen valtakunnassaan Kristuksen tähden, jos myönnämme oman kelvottomuutemme ja toivottomuutemme Jumalan edessä.

Jeesus otti ristillä vastaan Jumalan vihan, joka kohdistuu kaikkeen ihmisen pahuuteen maailmassa. Näin hän teki mahdolliseksi sovinnon

Jumalan ja ihmisen välillä. Jeesuksen kautta Jumala avasi uudelleen tien luoksensa, niin että jokainen joka turvautuu Jeesukseen, saa syntinsä anteeksi ja pääsee Jumalan lapseksi pelastettujen joukkoon. Jeesus voitti synnin, kuoleman ja perkeleen vallan, kun hän nousi kuolleista todellisesti, ruumiillisesti ja historiallisesti. Noustuaan taivaaseen Jeesus lähetti häneen uskoville Pyhän Hengen, jonka voimasta kristillinen seurakunta lähti julistamaan evankeliumia koko maailmaan.

Raamatun mukaan Jeesus palaa takaisin silloin, kun kaikki kansat ovat saaneet kuulla evankeliumin. Tämä tehtävä on meillä vielä kesken. Olisiko meidän sukupolvemme tehtävänä hoitaa homma loppuun?

Vapautuksen ja pelon päivä

Se, millainen kunkin ihmisen kohtaaminen Jeesuksen kanssa tulee olemaan hänen paluunsa päivänä, riippuu siitä, millainen heidän suhteensa on ollut ennen sitä. Jeesukseen turvautuneille hänen paluunsa on iloinen vapautuksen hetki, joka merkitsee lopullista voittoa kaikesta pahuudesta, erityisesti omasta synnistämme. Viimeisellä tuomiolla ei oteta lainkaan huomioon uskovan ihmisen omia tekoja, vaan hänen hyväkseen luetaan Jeesuksen teot, ikään kuin hän olisi tehnyt ne itse. Maailma luodaan uudestaan, mutta enää ihmisen pahuus ei pääse vahingoittamaan sitä. Päätymätön elämä Jumalan, Jeesuksen ja kaikkien Jumalan lasten yhteydessä alkaa.

Sille, joka ei ole selvittänyt syntivelkaansa Jumalan kanssa vaan kantaa yhä syyllisyyttä pahuudestaan, Jeesuksen paluu on pelottava tuomion päivä. Kaikki pahat ajatukset ja jokainen turha sana tuodaan esiin ja tuomitaan. Mitään ei jää salaisuudeksi. Ihminen joutuu itse kärsimään ansaitsemansa rangaistuksen, joka on Raamatun mukaan iankaikkinen kuolema. Majesteettirikos ääretöntä Jumalaa vastaan vaatii loputtoman rangaistuksen.

Nyt voimme apostoli Paavalin tavoin vielä kutsua ihmisiä siihen pelastukseen, jonka Jeesus on valmistanut: "Pyydämme Kristuksen puolesta: suostukaa sovintoon Jumalan kanssa. Kristukseen, joka oli puhdas synnistä, Jumala siirsi kaikki meidän syntimme, jotta me hänessä saisimme Jumalan vanhurskauden. Jumalan työtovereina me vetoamme teihin: ottakaa Jumalan armo vastaan niin, ettei se jää turhaksi!

Hänhän sanoo: -- Oikealla hetkellä olen kuullut sinua, pelastuksen

päivänä olen tuonut sinulle avun. Juuri nyt on oikea hetki, juuri nyt on pelastuksen päivä." (2. Kor. 5:20b-6:2)

Jumalan Siunausta, Alin

"Eikä ole pelastusta yhdessäkään toisessa; sillä ei ole taivaan alla muuta nimeä ihmisille annettu, jossa meidän pitäisi pelastuman." Apt. 4:12.

Käy taiten, sä kristitty, kaita on tie

*"Käy taiten, sä kristitty, kaita on tie Ja portti on ahdas, mi elohon vie;
Ah, harvat sen löytävät ainoastaan, Muut tiehen ne
mieltyvätlaveampaan.*

*Ah, toisilla usko on rakkaudeton Ja toisilla uskon rakkaus on, Ja
kummatkin taivaaseen menevinään, Mutt' hukkuvat matkalla yön
pimeään."*

Tämä laulu muistuttaa meitä kaidan tien kulkemisen vakavuudesta. Siinä kehoitetaan puntaroimaan omaa elämäämme, onko se oikeassa suhteessa Jumalaan? Hyväksymmekö koettelemukset elämäämme ja annammeko Jumalan kasvattaa meitä, vai olemmeko huolettomia ja itsevarmoja, emmekä nöyrry Jumalan tahtoon.

Miten voimme kulkea kaitaa tietä taitavasti? Käsittelen vain joitakin joka päiväseen elämään liittyviä asioita, jota kannattaa tarkasti puntaroida. Muistamme uskon kantaisän Aabrahamin, joka alun alkujaan polveutui Seetin, Nooan vanhimman pojan suvusta. Hän oli erittäin kuuliainen Jumalalle ja Jumala siunasi häntä runsaasti jälkeläisillä "Ja hän vei hänet ulos ja sanoi: "Katso taivaalle ja lue tähdet, jos ne taidat lukea." Ja hän sanoi hänelle: "Niin paljon on sinulla oleva jälkeläisiä." Ja Abram uskoi Herraan, ja Herra luki sen hänelle vanhurskaudeksi. 1. Moos. 15: 5,6". Jumala teki myös liiton hänen kansaan ja antoi todella ison alueen hänen jälkeläisilleen "Sinä päivänä Herra teki Abrammin kanssa liiton, sanoen: "Sinun jälkeläisillesi minä annan tämän maan, Egyptin virrasta aina suureen virtaan, Eufraat-

virtaan saakka:! Moos. 15:8”

Jumala siunasi, lohdutti ja välillä matkanvarrella rohkaisi Aabrahamia, kun hän siirtyi Kanaanin maasta nälänhädän takia Egyptiin. Vaikka Jumala kohteli Aabrahamia kauniisti, niin silti Aabraham unohti hänen lupauksensa ja rakkautensa. Hän rakasti omaa henkeänsä enemmän kuin ollakseen kuuliainen Jumalan rakkaudellisille ohjeille. Jumala salli Aabrahamin joutua erääseen vaikeaan koetukseen. Hänellä oli todella kaunis vaimo, jota faaraon ruhtinaatkin ylistelivät Egyptissä. Niinpä Aabraham pelästyi, että he vievät hänen vaimonsa ja sanoi vaimollensa Saarelle: ”Katso, minä tiedän, että sinä olet kaunis nainen. Kun egyptiläiset saavat nähdä sinut, niin he sanovat: 'Hän on hänen vaimonsa', ja tappavat minut, mutta antavat sinun elää. Sano siis olevasi minun sisareni, että minun kävisi hyvin sinun tähtesi ja minä sinun takiasi saisin jäädä henkiin.” 1. Moos.12: 11-13. Tämä oli puoliksi totta, sillä olihan heillä yhteinen isä, mutta eri äiti. ”Silti heidän todellisen suhteensa salaaminen oli petos, eikä Jumala voi hyväksyä mitään poikkeamista ehdottomasta totuudesta.” P ja P s. 110.

”Tiet’ ei sitä huoletta yksikään käy, On vaaroja sielläkin, missä ei näy; Ja askelkin syrjään jo surua tuo – Se vaipuu, ken lihansa hallita suo.”

Aabraham oli onnellinen kun sai vihdoin, vieläpä vanhuuden päivillä, peräti satavuotiaana iäkkään yhdeksänkymmentävuotiaan vaimonsa Saaran kanssa luvatus pojan, Iisakin. Jumala itse määräsi pojalle nimen Iisak, joka tarkoittaa, ”hän nauraa”, koska Saara epäili nauraen, voisiko hän ”yhdeksänkymmppisenä” vielä synnyttää lapsen. Elämä oli onnellista kun vihdoin asiat olivat kunnossa ja Jumalan lupaus oli täyttynyt!

Valitettavasti matkaan tuli pieni mutka. Aabraham oli ennättänyt Jumalan lupauksen edelle jo 14 – vuotta ennen Iisakin syntymää. Vaimonsa kehotuksesta Aabraham oli yhtynyt vaimonsa orjattareen, Haagariin ja tuloksena oli Ismael, joka oli hyvin kapinallinen poika. ”Hänestä tulee mies kuin villiaasi: hänen kätensä on kaikkia vastaan, ja kaikkien käsi on häntä vastaan, ja hän on kaikkien veljiensä niskassa.” 1.Moos. 16: 12. Tämä ei tuonut onnea ja iloa Aabrahamille, mutta silti Jumala oli armollinen Aabrahamille ja sanoi: ”Mutta myös Ismaelistakin minä olen kuullut sinun rukouksesi; katso, minä siunaan häntä ja teen

hänet hedelmälliseksi ja annan hänen lisääntyä ylen runsaasti. Hänestä on polveutuva kaksitoista ruhtinasta, ja minä teen hänestä suuren kansan. 1. Moos. 17: 20.

”On saatana, maailma voitettava Ja miel’ oma ylpeä poljettava, Ja valmisna oltava nöyryytyksiin Ja itsensä kieltäviin kärsimyksiin”.

Iisak oli esimerkillinen nuorukainen ja erittäin kuuliainen isälleen, Aabrahamille. Jumala oli luvannut siunauksen hänelle isänsä kuuliaisuuden tähden: ”Ja Herra ilmestyi hänelle ja sanoi: ”Älä mene Egyptiin, vaan jää asumaan maahan, jonka minä sinulle sanon. Oleskele muukalaisena tässä maassa, ja minä olen sinun kanssasi ja siunaan sinua. Sillä sinulle ja sinun jälkeläisillesi minä annan kaikki nämä maat ja pidän valan, jonka minä olen vannonut sinun isällesi Aabrahamille. Ja minä teen sinun jälkeläistesi luvun paljoksi kuin taivaan tähdet ja annan jälkeläisillesi kaikki nämä maat, ja sinun siemenessäsi tulevat siunatuiksi kaikki kansakunnat maan päällä, sen tähden että Aabraham kuuli minua ja noudatti, mitä minä noudatettavaksi annoin, minun käskyjäni, säädöksiäni ja opetuksiani.” 1. Moos. 26: 2 – 5. Aabrahamin palvelija nouti isäntänsä suvusta viehättävän ja palvelevaisen tytön hänelle puolisoiksi. Iisak rakasti häntä syvästi. Vaikka Iisak oli kuuliainen, niin silti hänessäkin löytyi sama heikkous, kuin isässään Aabrahamissa. Hän pienellä valheella koetti pelastaa oman henkensä, eikä luottanut Jumalan suojelukseseen. ”Niin Abimelek kutsutti Iisakin ja sanoi: ”Katso, hänhän on sinun vaimosi! Miksi olet sanonut: 'Hän on minun sisareni'?” Iisak vastasi hänelle: ”Minä ajattelin, että minut muuten ehkä tapetaan hänen tähtensä.” 1. Moos. 26: 9.

”Niin kaidaksi tietä ei uskotakaan, Ett’ synti on pantava pois kokonaan. Ett’ pois oma tahto on pantava myös , Ett’ aina on oltava taistossa , työs”.

Entä miten tämä nuori neitsyt lähetettiin matkalle tuntemattomaan elämään? ”Ja he siunasivat Rebekan ja lausuiivat hänelle: ”Oi sisaremme, tulkoon sinusta tuhat kertaa kymmentuhatta, ja vallatkoot sinun jälkeläisesi vihamiestensä portit!” 1. Moos. 24: 60. Hänelle

annettiin hyvät ja turvalliset eväät matkalle. Hänelle toivotettiin Jumalan Siunausta tuntemattomaan elämään! Kiltti, puhdas ja viehättävä tyttö rakasti paljon kuuliaista ja esimerkillistä poikaa. Entä miten avioliitto onnistui? Muistamme kuinka isä rakasti ensiksi syntynyttä poikaansa ja äiti viimeksi syntynyttä poikaansa. Mitä tästä seurasi? Petos! Hirvittävä petos! Jälleen mentiin Jumalan ohjeiden yläpuolelle! Kiltistä, kuuliaisesta nuorukaisesta oli tullut pettäjä!! Voiko tämä olla totta? Kyllä! Kun luemme eteenpäin näemme synnin hirvittävyuden. Molemmat vanhemmat saivat kärsiä omista tyhmyyksistensä! 1. Moos. luvut 27 ja 29.

”Ihminen, joka on vilpittömän Jumalan edessä, menettelee sopivasti ja rehellisesti lähimmäisensä kanssa riippumatta siitä, onko se hänen omaksi eduksi vai ei.” L.u.W. s.279

”Siis ahkera oo ja tee parannus, Niin Herrassa sulla on vanhurskaus. Ja täysin kun antaut Herralle vaan, Ei huku sun sielusi, ruumiisikaan”.

Kaidan tien kulkeminen vaatii taitoa ja sitä yksin saamme Jumalalta, kun rukoilemme sitä avoimin sydämin. Kaidalla tiellä kulkeminen ei ole helppoa, joskus voimme kompastella pahastikin, mutta huomaammeko itse sitä lainkaan? Onko sydämessämme hengen hedelmät: ”rakkaus, ilo, rauha, pitkämielisyys, ystävällisyys, hyvyys, uskollisuus, sävyisyys, itsensähillitseminen.” Gal. 5: 22. Vai hallitseeko jokin lihan teko sisintämme: ”haukaus, saastaisuus, irstaus, epäjumalanpalvelus, noituus, vihamielisyys, riita, kateellisuus, vihat, juonet, eriseurat, lahkot, kateus, juomingit, mässäykset ja muut senkaltaiset... jotka semmoista harjoittavat, eivät peri Jumalan valtakuntaa. Gal. 5: 19 – 21.

”Ja seuraa vain jälkiä Vapahtajas’! On ikeensä suloinen, sovelias. Ja vaikka on vaikea, kaitainen tie, Se ainoa autuutehen sinut vie!”

Merja – sisar

”Joka Korkeimman suojassa istuu ja Kaikkivaltiaan varjossa yöpyy, se sanoo: ”Herra on minun turvani

ja linnani, hän on minun Jumalani, johon minä turvaan."

Sillä hän päästää sinut linnustajan paulasta, turmiollisesta rutosta. Sulillansa hän sinua suoja, ja sinä saat turvan hänen siipiensä alla; hänen uskollisuutensa on kilpi ja suojus. Et sinä pelkää yön kauhuja, et päivällä lentävää nuolta, et ruttoa, joka pimeässä kulkee, et kulkutautia, joka päiväsydännä häviötä tekee. Vaikka tuhat kaatuisi sinun sivultasi, kymmenen tuhatta oikealta puoleltasi, ei se sinuun satu. Sinun silmäsi saavat vain katsella ja nähdä, kuinka jumalattomille kostetaan. - Sillä: "Sinä, Herra, olet minun turvani." - Korkeimman olet sinä ottanut suojaksesi.

Ei kohtaa sinua onnettomuus, eikä vitsaus lähesty sinun majaasi. Sillä hän antaa enkeleilleen sinusta käskyn varjella sinua kaikilla teilläsi. He kantavat sinua käsillensä, ettet jalkaasi kiveen loukkaisi.

Sinä kuljet leijonan ja kyykäärmeen ylitse, sinä tallaat nuorta jalopeuraa ja lohikäärmettä. - "Koska hän riippuu minussa kiinni, niin minä hänetpelastan; minä suojelen hänet, koska hän tuntee minun nimeni. Hän huutaa minua avuksensa, ja minä vastaan hänelle, minä olen hänen tykönänsä, kun hänellä on ahdistus, minä vapahdan hänet ja saatan hänet kunniaan. Minä ravitsen hänet pitkällä iällä ja suon hänen nähdä antamani pelastuksen." Ps. 91:1-16

*Miss' syömeni rauhansa saa,
:Eikä tuuli sen kukkia turmella voi,
:Siellä on ikiriemujen maa.:*

*Kotikaupungin portit, nuo välkkyvät,
vaan valituille ne aukenevat.
:Minä kruunun ja perinnön
Herralta saan,: Sitä silmäni
halajavat.:*

*Miten riemuitsen päästyä kotihini,
Kun vaiva jo tauonnut on!
Miten kirkkaasti harppuni
heljävi, :Kun ma rauhan
käyn asuntohon.: Ja niin
kirkkaasti harppuni heljävi,
Kun mä rauhan käyn asuntohon.*

E. G. White

Neli – apila.

**Kummasti sygähdytti
sydäntä, kun silmä
tavoitti kulkureitin
varrella neli – apilan;**

**onnea se tietää,
menestymistä ennustaa.**

**Näin aiemmin, nyt sananlaskun
mukaisesti uskon:
” Jumalal’ on onnen ohjat,
Luojaalla lykyn avaimet.”**

Margit – sisko

-Ilmoituksia-

Kevätroukouspäivät 2-4.5.2008
Suunnitelman mukaan luoksemme saapuu
Pääkonferenssin johtaja Idel Suarez perheineen

Nuorisosapatteja

”Jeesus ja Hänen opetuslapsensa”: Filippus
Matt. 10:3 3.5.2008

”Jeesus ja Hänen opetuslapsensa”:
Bartolomeus Matt. 10:3 1.6.2008

Sydämellisesti tervetuloa!

**Pääkonferenssin johtaja vaimonsa ja tyttärensä
kanssa**

Lähetyskäynnillä Yhdysvalloissa

Pääkonferenssinjohtokunnankokouksessa

